

Всичкия път от Царския вагонъ, до фаетона, на който щѣше да се качи Императора, бѣше посланъ съ разни цвѣтни килими, а самата станция бѣше потънала въ зеленина и цвѣтя. На станцията и около нея имаше такова голѣмо множество народъ, щото, както се казва, нѣмаше яйце гдѣ да падне. Идванието на Императора въ Плоештъ бѣше привлякло множество народъ, не само отъ околнитѣ. — нъ и далечнитѣ градове и села, отъ които бѣха, по този случай, испратени делегации.

На чело на Букурещката делегация стояха: Българскиятъ Митрополитъ Панаретъ Рапчевъ и известния Български богаташъ — патриотъ Евлогий Георгиевъ, и двамата произнесоха приличната за случая рѣчь.

Щомъ Царя слѣзе отъ вагона, Той се приближи до почетната рота, която му отдаде установената честь и, като я прониза съ орловия си погледъ, поздрави я съ думитѣ.

— Здравово дѣти!

— Здравье желаемъ, Ваше Императорско Величество, отговориха опълченцитѣ гръмовито, а подиръ това извикаха „ура“, която се подхвана отъ публиката, подиръ отъ опълченцитѣ въ шпалеритѣ и се разнесе като ехо татъкъ далеко къмъ града.

Императора се обърна съ въпроси къмъ нѣкои отъ опълченцитѣ, които събудено отговаряха. Когато Царя тръгна къмъ фаетна, той съгледва въ шпалера между опълченцитѣ едно, хлътнало въ панталонитѣ си и „българката“ и захлупено подъ калпака, момче на възраст не повече отъ 14—15 години. Императора се приближи до него и усмихнато го попита: на колко е години и ще може ли да се бие съ Турцитѣ.

На първия въпросъ юнакътъ — войникъ отговори бодро, че е на 15 год., а на втория: — „хай“, „хай“! съпровождано съ поклатване главата.

— За туй съмъ постъпилъ въ опълчението, Ваше Императорско Величество, да се бия съ Българскитѣ душмани, завърши сърдчаното момче.

Императора остана доволенъ отъ този отговоръ. Той го похвали и се опжти къмъ фаетона съпровожд-